

SHOPPEN & FICKEN

de **Mark Ravenhill**
direcció **Thomas Ostermeier**

Teatre Lliure-Lliure de Gràcia
4 i 5 d'octubre de 2003

Teatre Lliure-Lliure de Gràcia (4 i 5 d'octubre de 2003)

shoppen & ficken

de **mark ravenhill**

direcció **thomas ostermeier**

Traducció de l'anglès
Jakob Kraut

Espai escènic
Rufus Didwizsus

Vestuari
Marion Münch

Música
Örg Gollasch

Intèrprets

Thomas Bading
Jule Bowe
Bruno Cathomas
André Szymanski
Bernd Stempel

i els equips del **teatre lliure**

Producció
Baracke am Deutschen Theater, Berlin

amb el suport de **Goethe Institut Inter Naciones**

Una nit a Londres. Mark vol aconseguir deixar les drogues i tot allò al que és addicte emocionalment. Talla amb Robbie i s'enrotlla amb Gary, un gigoló. Robbie, en un intent de traficar amb èxtasi ha regalat totes les pastilles als seus clients. Els deutes l'empaiten i la seva situació és desesperada. En veure que Gary, la nova parella d'en Mark, té diners, Robbie comença un joc perillós amb els seus desigs i enyorances més secretes.

Thomas Ostermeier, un dels directors més interessants del teatre contemporani, signa una producció que ens arriba de la berlinesa Schaubühne am Lehniner Platz, centre de referència de l'avantguarda escènica europea.

Una obra trepidant de Mark Ravenhill, autor ja visitat en el nostre escenari -*Unes polaroids explícites*, direcció de Josep Maria Mestres (2001)-, del que ara tenim l'oportunitat de comprovar la seva universalitat.

Thomas Ostermeier

Director d'escena i membre de la direcció artística de la Schaubühne am Lehniner Platz, Berlín.

1990-1991. Actor en el Faust de Einar Schleef a la Hochschule der Künste (Escola Superior de Belles Arts), Berlín.

1992-1996. Estudis de direcció d'escena a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Ernst Busch, Berlín.

1993-1994. Assistent i actor de Manfred Karge a Weimar i al Berliner Ensemble.

1994 -1995. Direccions d'escena a l'Studio de *Tambors en la nit* de Bertolt Brecht i *La desconeguda* d'Alexander Blok segons el mètode biomecànic de Meyerhold.

1996. Director d'escena/Diploma amb recerca: Faust/Artaud.

1996-1999. Director d'escena i director artístic de la Baracke au Deutsches Theater, Berlín.

1996. *Fat men in skirts*

1997. *Ganivets a les gallines* (Trobades teatrals)/ *Mann ist Mann* / *Suzuki*.

1998. *Shopping & Fucking* (Trobades teatrals). *Below the belt* i *Disco pigs* (en coproducció amb la Deutsches Schauspielhaus d'Hamburg).

L'any 1998 la Baracke és escollida "Teatre de l'any".

1999. Direcció de *L'Ocell blau* al Deutsches Theater de Berlín i de *Feuergesicht* al Schauspielhaus d'Hamburg, a banda de *Suzuki II* d'Alexei Schipenko.

El juliol de 1999 tanca la Baracke.

Des del setembre **1999**, és director d'escena i membre de la direcció artística de la Schaubühne am Lehniner Platz de Berlín, on ha dirigit en 2000 *Personenkreis* (Categorie 3.1) de Lars Norèn, *Gier* de Sarah Kane, *Parasiten* de Marius von Mayenburg, *Der Name* de Jon Fosse, i el 2001 *La Mort de Danton* de Georg Büchner.

Durant el període 2002-2004 ha dirigit, o bé té projectat *Woyzeck* de Georg Büchner; *Goldene Zeiten*, de Richard Dresser; *Nora* d'Henrik Ibsen; *Unter der Gürtellinie* de Richard Dresser

Ha rebut el premi de Noves Realitats Teatrals per l'Unió Europea del Teatre a Taormina.

Mark Ravenhill

Nascut l'any 1966 a Haywards Heath, a West Sussex, va estudiar teatre i literatura anglesa a la Universitat de Bristol, de 1984 a 1987. Va entrar a Soho Poly com a assistent administratiu, però ben aviat va fer-hi les seves primeres direccions teatrals, que s'ampliaren després a produccions de *La Bohème* i *Rigoletto* amb Opera East. La seva carrera com a autor es va iniciar amb l'escriptura d'esquetxos i textos breus, un dels quals va interessar el director Max Stafford-Clark, de la renovadora companyia Out of Joint, que va suggerir-li que escrivís una obra de durada normal. El resultat fou *Shopping and Fucking*, que es va estrenar l'octubre de 1996 al Royal Court's Upstairs, instal·lat aleshores a l'Ambassador's, en un espai de només 60 localitats. Després d'una temporada d'èxit i d'una gira per la Gran Bretanya, el muntatge s'ofereix en el teatre Gielgud, al West End. L'èxit aviat esdevé d'àmbit internacional, amb l'estrena a Nova York i produccions a Alemanya, Països Baixos, Israel, Grècia, els països escandinaus, França, Sud-àfrica, Itàlia i l'Estat espanyol. La seva segona obra, *Faust is Dead*, és una versió del mite de Faust, produïda per ATC en 1997. Participa després en *Sleeping Around*, una experiència escrita conjuntament amb tres autors més, produïda per la Donmar Warehouse.

Per encàrrec de la BBC realitza adaptacions radiofòniques de *Lulu*, de Wedekind, i *Mad Money*, d'Ostrovski.

La seva següent estrena, *Handbag*, estrenada en 1998 per l'Actors Touring Company, és una comèdia d'embolics feta a partir d'històries i personatges de l'obra d'Oscar Wilde, *The Importance of Being Earnest*. L'obra següent, *Some Explicit Polaroids* es va estrenar l'any 1999 al New Ambassador's i va suposar la seva consagració. Finalment, el mes de setembre passat, ha estrenat a la sala Lyttleton del National Theatre *Mother Clap's Molly House*, que és ara mateix objecte de polèmica, tant pel seu contingut com per les seves fonts d'inspiració.